

Twintigste zondag door het jaar - C

Jer. 38,4-6.8-10

Heb. 12,1-4

Lc. 12,49-53

Geen vrede zonder vurigheid

Dit is wel één van de eigenaardige teksten uit het evangelie. Het lijken harde woorden over verdeeldheid in de families die totaal in tegenstelling staan met de vrede en de eenheid waarvoor wij bidden in elke Eucharistieviering. Jezus vraagt echter helemaal niet dat wij verdeeldheid zouden stoken, maar hij zegt wel: "Denk niet dat er echte vrede bestaat zonder het vuur van de loutering en de bezieling."

In feite zijn deze woorden van Jezus een waarschuwing tegen een te gemakkelijke opvatting over vrede en eenheid. Wellicht kent u ook wel die bepaalde groeperingen en sekten die de mensen in trance willen brengen met goedkope slogans over "peace" en "love", die al te gemakkelijk verkregen worden. Zij creëren zo een artificiële sfeer waarbij alle conflicten gladgestreken worden.

De echte, duurzame vrede, die Jezus verwacht, is echter iets anders. Echte vrede groeit langzaam, heel langzaam, en vereist een bekeringsproces waarbij elkeen wat water in zijn wijn doet. Dat doet een mens niet graag, en dus vraagt dit een toegeven dat pijn doet, een loutering, een vuurdoop. Jezus zegt ons vandaag dat de vrede die Hij bewerkt het gevolg is van een loutering in het mensenhart door het vuur van Zijn liefde. De echte christelijke vrede wordt stapje voor stapje werkelijkheid als mensen zichzelf durven verloochenen, terug wat meer bescheiden willen worden, aandachtig voor de gevoeligheden van anderen, vergevingsgezind en moedig. De echte vrede draagt dus de zelfverloochening en het kruis in zich. Maar die vrede bestaat ook niet zonder vurige strijd en bezieling. Wie liefdevol wil reageren bij alles wat hij meemaakt, zal voortdurend strijd moeten leveren, niet zozeer tegen de anderen, maar vooral tegen het egoïsme en de zelfzucht die in en rondom hem de kop opsteken. Liefdevol leven is niet zo sereen en probleemloos als men op het eerste gezicht zou denken. Belangeloze liefde roept weerstand op, in onszelf op de eerste plaats, soms ook bij anderen. Die liefde eist dat wij keuzes maken. En kiezen bezorgt niet alleen vreugde, maar ook pijn.

Zeker in onze tijd is de keuze voor een geëngageerd christendom een uitdaging die reacties oproept bij velen. De halfslachtigen en de lauwen krijgen weinig last. Maar de Heer wil van ons vurige christenen maken. Vurigheid en enthousiasme wekken onvermijdelijk tegenkantingen in de hand, zelfs in de kleine kring van onze familie- en vriendenrelaties. Jezus wil zeker geen verdeeldheid zaaien in onze gezinnen en onze families. Integendeel! Maar Zijn waarschuwing van vandaag klinkt sterk: Lauwheid en gebrek aan bezieling is een nog ergere kwaal dan onenigheid. Wie het evangelie van de belangeloze liefde radicaal beleeft, kan niet anders dan op sommige punten tegenkantingen veroorzaken, zelfs onder bekenden en verwanten. Maar uiteindelijk is de Heer meer gediend met een consequente liefdeshouding, ook al veroorzaakt die pijn, dan met een goedkope eensgezindheid die alleen maar schijnvrede is. Daarvoor waarschuwt de Heer ons vandaag.

Er bestaat dus geen echte christelijke vrede zonder louterende zelfverloochening, zonder vurigheid of bezielde overtuiging. Om die vrede in ons hart, mogen wij de Heer ook vandaag bidden.

Pater Frans s.j.